

Nehemiah: A Very Different Kind of Leader

Rabbi Hayyim Angel

National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals

hangel@jewishideas.org

www.jewishideas.org

Source Sheet by Hayyim Angel

1. **Nehemiah 1:3**

(3) And they said unto me: ‘The remnant that are left of the captivity there in the province are in great affliction and reproach; the wall of Jerusalem also is broken down, and the gates thereof are burned with fire.’

א. **נחמיה א':ג'**

(ג) וַיֹּאמְרוּ לִי הַנְּשָׂאִים אֲשֶׁר־נִשְׁאַרוּ מִן־הַשְּׂבִי נֶשֶׁם בְּמַדִּינָה בְּרָעָה גְדֹלָה וּבְחַרְפָּה וְחֹמַת יְרוּשָׁלַם מְפֹרָצֶת וְשַׁעְרֶיהָ נִצְתוּ בְּאֵשׁ:

2. **Nehemiah 2:17**

(17) Then said I unto them: ‘Ye see the evil case that we are in, how Jerusalem lieth waste, and the gates thereof are burned with fire; come and let us build up the wall of Jerusalem, that we be no more a reproach.’

ב. **נחמיה ב':יז'**

(יז) וְאוֹמַר אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִים הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִיחֵנוּ בָּהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַם חֲרָבָה וְשַׁעְרֶיהָ נִצְתוּ בְּאֵשׁ לָכֵן וְנִבְנֶה אֶת־חֹמַת יְרוּשָׁלַם וְלֹא־נִהְיֶה עוֹד חֲרָפָה:

3. **Nehemiah 3:1**

(1) Then Eliashib the high priest rose up with his brethren the priests, and they builded the sheep gate; they sanctified it, and set up the doors of it; even unto the tower of Hammeah they sanctified it, unto the tower of Hananel.

ג. **נחמיה ג':א'**

(א) וַיָּקָם אֵלִישִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶחָיו הַכֹּהֲנִים וַיִּבְנוּ אֶת־שַׁעַר הַצֹּאן קִדְשׁוּהוּ וַיְעַמְּדוּ דְלֹתָיו וְעַד־מִגְדַל הַמֶּאֱה קִדְשׁוּהוּ עַד מִגְדַל חַנַּנְאֵל: (ס)

4. **Ezra 3:1**

(1) And when the seventh month was come,

ד. **עזרא ג':א'**

and the children of Israel were in the cities, the people gathered themselves together as one man to Jerusalem.

(א) וַיִּגְעוּ הַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים
(ס) וַיֵּאָסְפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל-יְרוּשָׁלָּם:
(ס)

5. **Nehemiah 8:1** ^ע

(1) all the people gathered themselves together as one man into the broad place that was before the water gate; and they spoke unto Ezra the scribe to bring the book of the Law of Moses, which the LORD had commanded to Israel.

ה. **נחמיה ח':א'** ^ע

(א) וַיֵּאָסְפוּ כָּל-הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל-הַרְחֹב
אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעִזְרָא הַסֹּפֵר
לְהָבִיא אֶת-סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
אֶת-יִשְׂרָאֵל:

6. **Ezra 3:13** ^ע

(13) so that the people could not discern the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people; for the people shouted with a loud shout, and the noise was heard afar off.

ו. **עזרא ג':י"ג** ^ע

(יג) וְאִין הָעָם מִפִּירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׁמְחָה
לְקוֹל בְּכֵי הָעָם כִּי הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה
גְּדוֹלָה וְהַקּוֹל נִשְׁמַע עַד-לְמֶרְחֹק: (פ)

7. **Nehemiah 12:43** ^ע

(43) And they offered great sacrifices that day, and rejoiced; for God had made them rejoice with great joy; and the women also and the children rejoiced; so that the joy of Jerusalem was heard even afar off.

ז. **נחמיה י"ב:מ"ג** ^ע

(מג) וַיִּזְבְּחוּ בַיּוֹם-הַהוּא זְבָחִים גְּדוֹלִים
וַיִּשְׂמְחוּ כִּי הֵאֱלִהִים שִׂמְחָם שִׂמְחָה גְּדוֹלָה
וְגַם הַנְּשִׂים וְהַיְלָדִים שִׂמְחוּ וַתִּשְׁמַע שִׂמְחַת
יְרוּשָׁלַם מֶרְחֹק:

8. **Ezra 8:21-22** ^ע

(21) Then I proclaimed a fast there, at the river Ahava, that we might humble ourselves before our God, to seek of Him a straight way, for us, and for our little ones, and for all our substance. (22) For I was ashamed to ask of the king a band of soldiers and horsemen to help us against the enemy in the way; because we had spoken unto the king, saying: 'The hand of our God is upon all them that seek Him, for good; but His power and His wrath is

ח. **עזרא ח':כ"א-כ"ב** ^ע

(כא) וַאֲקִרָא נָשָׁם צוֹם עַל-הַנְּהַר אַחָוָא
לְהַתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דֶרֶךְ
יְשׁוּרָה לָנוּ וּלְטַפְּנוּ וּלְכָל-רִכּוּשֵׁנוּ: (כב) כִּי
בְשִׁתִּי לִשְׂאוֹל מִן-הַמֶּלֶךְ תִּיל וּפְרָשִׁים לְעִזְרָנוּ
מֵאוֹיֵב בְּדֶרֶךְ כִּי-אֲמַרְנוּ לְמֶלֶךְ לֵאמֹר
יִדְ-אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מְבַקְשֵׁיוּ לְטוֹבָה וְעִזּוֹ וְאִפּוֹ
עַל כָּל-עִזְבָּיו:

against all them that forsake Him.’

9. **Nehemiah 2:9**

(9) Then I came to the governors beyond the River, and gave them the king’s letters. Now the king had sent with me captains of the army and horsemen.

ט. **נחמיה ב':ט'**

(ט) וְאָבּוֹא אֶל-פְּחוֹת עֶבֶר הַנָּהָר וְאֶתְּנָה לָהֶם
אֶת אַגְרוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח עִמָּי הַמֶּלֶךְ עָרֵי חַיִּל
וּפָרָשִׁים: (פ)

10. **Ezra 9:3-4**

(3) And when I heard this thing, I rent my garment and my mantle, and plucked off the hair of my head and of my beard, and sat down appalled. (4) Then were assembled unto me every one that trembled at the words of the God of Israel, because of the faithlessness of them of the captivity; and I sat appalled until the evening offering.

י. **עזרא ט':ג'-ד'**

(ג) וּכְשָׁמַעְלִי אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת-בְּגָדַי
וּמַעֲיָלִי וְאֶמְרָטָה מִשָּׁעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי וְאֶשְׁבָּה
מִשׁוּמָם: (ד) וְאֵלַי יֵאָסְפוּ כָּל חָרָד בְּדַבְּרֵי
אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וְאֲנִי יֹשֵׁב
מִשׁוּמָם עַד לְמִנְחַת הָעֶרֶב:

11. **Nehemiah 13:23-25**

(23) In those days also saw I the Jews that had married women of Ashdod, of Ammon, and of Moab...(25) And I contended with them, and cursed them, and smote certain of them, and plucked off their hair, and made them swear by God: ‘Ye shall not give your daughters unto their sons, nor take their daughters for your sons, or for yourselves.

יא. **נחמיה י"ג:כ"ג-כ"ה**

(כג) גַּם אֲנִי רָאִיתִי אֶת-הַיְהוּדִים
הַשֹּׁבִיבֵי נָשִׁים אַשְׁדּוּדִיּוֹת [אַשְׁדּוּדִיּוֹת] עֲמוֹנִיּוֹת
[עַמּוֹנִיּוֹת] מוֹאָבִיּוֹת:....(כה) וְאָרִיב עִמָּם
וְאֶקְלָלֵם וְאֶכְהֶם אֲנָשִׁים וְאֶמְרָטֵם
וְאֶשְׁבִּיעֵם בְּאֱלֹהֵים אֲסַתְּתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם
לְבָנֵיהֶם וְאֲסַתְּשָׂאוּ מִבְּנֹתֵיהֶם לְבָנֵיכֶם וְלָכֶם:

12. **Nehemiah 13:14-31**

(14) Remember me, O my God, concerning this, and wipe not out my good deeds that I have done for the house of my God, and for the wards thereof.

יב. **נחמיה י"ג:ד'-ל"א**

(יד) זְכַרְהֵ-לִי אֱלֹהֵי עַל-זֵאת וְאֶל-תִּמַּח חֲסָדַי
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּבֵית אֱלֹהֵי וּבְמִשְׁמָרָיו:

(22) And I commanded the Levites that they should purify themselves, and that they should come and keep the gates, to sanctify the sabbath day. Remember unto me, O my

(כב) וְאֶמְרָה לְלוֹוִיִּם אֲשֶׁר יִהְיוּ מְטַהְרִים
וּבָאִים שְׁמָרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת-יְנוּם
הַשַּׁבָּת גַּם-זֵאת זְכַרְהֵ-לִי אֱלֹהֵי וְחוּסָה עָלַי

God, this also, and spare me according to the greatness of Thy mercy.

כָּרַב חַסְדְּךָ:

(30) Thus cleansed I them from everything foreign, and appointed wards for the priests and for the Levites, every one in his work; (31) and for the wood-offering, at times appointed, and for the first-fruits. Remember me, O my God, for good.

(ל) וְטַהַרְתִּים מִכָּל־גֵּכָר וְאֶעֱמִידָהּ מִשְׁמֵרוֹת לַפְּהָגִים וְלַלְוִיִּם אֵישׁ בְּמַלְאכְתּוֹ: (לא) וּלְקָרְבָן הָעֵצִים בְּעֵתֵים מְזֻמָּנוֹת וְלַבְּכוּרִים זְכָרָה־לִּי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה:

13. **Sanhedrin 93b**

The whole subject matter of [the Book of] Ezra was narrated by Nehemiah the son of Hacaliah; why then was the book not called by his name? R. Jeremiah b. Abba said: Because he claimed merit for himself, as it is written (Neh. 5:19), "O my God, remember to my credit." R. Joseph said: Because he spoke disparagingly of his predecessors, as it is written (Neh. 5:15), "The former governors who preceded me laid heavy burdens on the people, and took from them bread and wine more than forty shekels of silver, etc."

יג. **סנהדרין צג:**

מכדי, כל מילי דעזרא נחמיה בן חכליה אמרינהו, ונחמיה בן חכליה מאי טעמא לא איקרי סיפרא על שמיה? אמר רבי ירמיה בר אבא: מפני שהחזיק טובה לעצמו, שנאמר זכרה - לי א-לקי לטובה...רב יוסף אמר: מפני שסיפר בגנותן של ראשונים, שנאמר והפחות הראשונים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים וגו'.

14. **Berakhot 4a**

The sages say: The intention was to perform a miracle for Israel in the days of Ezra, even as it was performed for them in the days of Joshua son of Nun, but sin caused [the miracle to be withheld].

יד. **ברכות ד.**

כדתניא: (שמות ט"ו) עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית; עד יעבר עמך ה', זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קנית, זו ביאה שניה; מכאן אמרו חכמים: ראויים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון, אלא שגרם החטא.

